

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epitome Tribvnalis Sacramentalis Reverendissimi Patris Petri Marchantii

Zurmöllen, Heinrich

Neuhusii, 1677

Art. 1. De vera Nobilitate

urn:nbn:de:hbz:466:1-9734

ve ignorantia five malitia id faciat, totius damni causa existit.

7. Peccant mortaliter qui in re gravis momenti vel tacent, vel respectu aliquo humano fluctuant, vel adulatione & placendi pruritu dicunt bonum malum & malum bonum: aut ita adulterant sermones suos ut æquivoce potius sua consilia proponant quam resolutorie, ne displiceant, qui similiter de damno tenentur.

8. Peccant qui in re gravis momenti perfunctorie & præcipitanter sua consilia præstant, non attendentes aut rei importantiam, aut mediorum infirmitatem, unde potius rem eventui futuro, immo & periculo exponunt, quam vere suis consiliis juvent.

TITVLVS TERTIVS.

De Nobilibus.

Articulus Primus.

De vera Nobilitate.

1. **N**obilitas à Doctoribus in quatuor species dividitur, 1. Nobilitas superna-

pernaturalis : quæ consistit in supernaturalibus Dei donis, & maxime gratia gratum faciente qua juxta S. Petrum 2. *Petr. 1. Efficimur divina consortes naturæ, & quæ filij Dei renascimur.*

2. Nobilitas naturalis : quæ consistit in donis quibusdam naturalibus & virtutibus acquisitis, ex quibus homo redditur cæteris excellentior, & proinde aptus ut aliis præficiatur, sive ut multitudini imperet.

3. Nobilitas mixta : quæ partim ex studio virtutis, ac naturalibus donis, partim ex dignitate aliqua politica sive gradu provenit. Nimirum quia persona donis naturalibus & virtute præstans, nobili gradu in Republica donatur, ut cum ad magistratum, vel gradus aliquos quibus nobilitas assignata est, assumitur.

4. Nobilitas politica : quæ trahitur à majoribus virtute Glaris, quibus ob præstantiam virtutum, dignitas aliqua præeminentis designata fuit, sive populi concessione, sive Principum judicio, sive rerum magnarum bene gestarum Excellentia prævalente,

valente, his enim tribus fere modis nobilitas in Politicis & Civilibus primum acquisita est: & quia communiter filii Parentum indolis & virtutum Hæredes habentur, nobilitate generis filii à majoribus nobilibus nati nobiles habentur, & nobilitatem cum sanguine acquirunt. In hac vero nobilitate si virtute destituta sit, non multum gloriandum, quamvis prodolor in mundo commune sit. Dicit enim S. Gregor. *Orat. in laudem Hieron. Philos. in principio. Neq̃ nostrum est* (ait) *ac ne Philosophi quidem eam generis claritatem admirari, quæ à fabulis & sepulchris, supercilioq̃ jam pridem corrupto ac putrefacto manat: nec eam quæ sanguine ac diplomatis comparatur, quippe quam noctes afferant, ac Regum ignobilium quoq̃ fortasse manus, Nobilitatem, velut quiddam aliud imperantium atq̃ decernentium: sed eam demum nobilitatem intelligo, quam pietas vitæq̃ sanctimonia, assensusq̃ ad primarium illud bonum, ex quo originem traximus, insculpsit. Item S. Gregor. Orat: in vect: in Maximum: circa medium: est triplex* (inquit)

quit) generis consideratio: aliud enim super-
ne Originem traxit: quo omnes per aque No-
biles sumus, quippe ad imaginem Dei Crea-
ti: aliud à carne proficiscitur: quo quidem
handscio an quisquam nobilis dici possit, cum
id totum corruptione conficiatur: aliud à
virtute vel vitio agnoscitur: de quarto vero
genere quatenus nude politicum est, subjun-
git; quartum illud nobilitatis genus quod in
Principum diplomatibus edictisq; consistit,
tum illo loco ac pretio habeo, cum pictam for-
mæ Elegantiā laudandam dixerō. Simiam-
que ob id revereri capero, quod Leo esse
iussa sit.

Articulus Secundus.

De Obligatione Nobilium.

I. **D**uo quæ ad Regimen populi spe-
ctant in Nobilibus Vasallis distin-
guenda sunt: unum est propria jurisdic-
tio & Dominium in Provincias, sive do-
minia hæreditaria, sive quæ possident, &
eorum subditos sive dominiorum Incolas.
Alterum est dependentia quædam à Rege
sive supremo Principe, quibus tanquam